

Εδώ και χρόνια το θέμα της αξιοποίησης του χώρου που καταλαμβάνει η Δημοτική Αγορά, στην πλατεία Εμπορίου, βρίσκεται στις προτεραιότητες των ενδιαφερόντων των τοπικών Αρχών. Τις τελευταίες, τουλάχιστον τρεις τετραετίες με πρωτοβουλίες των Δημάρχων που αλληλοδιαδέχονται το θώκο της Δημαρχίας, έχουν κατατεθεί σκέψεις και προτάσεις για την κατεδάφιση του υπάρχοντος οικοδομήματος και την ανέγερση στη θέση του ενός νέου κτιρίου, το οποίο και θα κατασκευαστεί με τη μέθοδο της αυτοχρηματοδότησης. Η πιθανότερη χρήση ενός τέτοιου κτιρίου θα είναι αυτή του εμπορικού κέντρου (εκ των πραγμάτων καμιά άλλη χρήση δεν θα συνέφερε στον ιδιώτη επενδυτή) ενώ σύμφωνα με τις υπάρχουσες προτάσεις θα διαθέτει και χώρο στάθμευσης αυτοκινήτων, περιορισμένου αριθμού θέσεων, λόγω και πάλι του ιδιαίτερα υψηλού κόστους κατασκευής και συντήρησής του. Ενώ λοιπόν τα παραπάνω αποτελούν θέμα ημερήσιας διάταξης (χωρίς αντίκρισμα μέχρι στιγμής), αυτό που προκαλεί εντύπωση είναι η παντελής απαξίωση του σημερινού οικοδομήματος της Δημοτικής Αγοράς. Αντιμετωπίζεται (και δυστυχώς όχι μόνον από τη Δημοτική Αρχή) ως ένα οικοδόμημα ευτελούς έως ανύπαρκτης αρχιτεκτονικής αξίας, που «προσβάλλει την αισθητική» της πόλης και των κατοίκων της, που θα πρέπει για το λόγο αυτό θα πρέπει πάραυτα να γκρεμιστεί.

Για ποια αισθητική όμως έχουμε το απύθμενο θράσος να μιλούμε σ' αυτή την πόλη, όταν την έχουμε κυριολεκτικά αλώσει από το μετόν και την άναρχη ανάπτυξη, όταν έχουμε εκποιήσει από καιρό και τα τελευταία δείγματα της πολιτισμικής και αρχιτεκτονικής κληρονομιάς της, όταν έχουμε διαρρήξει με τον πλέον βάνανσο τρόπο τις σχέσεις μας με το παρελθόν της, όταν έχουμε καταστρέψει ή απειλούμε να καταστρέψουμε και τους τελευταίους μνημειακούς της τόπους, που συνιστούν και τα καίρια σημεία αναφοράς μας.

Η Δημοτική Αγορά, για να επανέλθουμε στο κυρίως θέμα αυτού του κειμένου, μπορεί να μην συνιστά μνημειακό τόπο ιδιαίτερης ιστορικής αξίας, αλλά σίγουρα είναι ένα από τα σημεία αναφοράς στον τόπο μας που πιστεύουμε πως αξίζει να γνωρίσουμε καλύτερα, ώστε να έχουμε και περισσότερο ολοκληρωμένη γνώμη και άποψη για τα όποια σχέδια κατεδάφισής της.

Μιλώντας δε, για μνημειακούς τόπους, εννοούμε χώρους και οικοδομήματα δημόσιου κυρίως χαρακτήρα (χωρίς βέβαια να αποκλείουμε ιδιωτικούς χώρους) που σηματοδοτούν την ιστορική συνέχεια αυτού του τόπου, τα οποία στην πόλη μας είναι ελάχιστα. Η αξία αυτών των μνημειακών τόπων δεν καθορίζονται αποκλειστικά και μόνον από τον αρχιτεκτονική τους φυσιογνωμία, αλλά από το ρόλο που διαδραμάτισαν στο τοπικό οικονομικό, κοινωνικό και πολιτισμικό γίγνεσθαι της πόλης. Και είναι βέβαιο πως το οικοδόμημα της Δημοτικής Αγοράς υπήρξε εξ' αρχής ένα εμβληματικό κτίριο που κατασκευάστηκε για να ικανοποιήσει συγκεκριμένες ανάγκες. Ήταν και παραμένει κομμάτι της οικονομικής ιστορίας της πόλης μας.

Σύντομη ιστορική αναδρομή

Εστιάζοντας λοιπόν το ενδιαφέρον μας στη Δημοτική Αγορά της πόλης μας να πούμε πως πρόκειται για ένα από τα μεγαλύτερα και δαπανηρότερα μεταπολεμικά έργα δημόσιου χαρακτήρα και οφέλους που έχουν εκπονηθεί στο Δήμο μας, με πρωτοβουλία πάντα των τοπικών Αρχών.

□

Το ύψος του συνολικού κόστους ανέγερσης της Δημοτικής Αγοράς, σύμφωνα πάντα με τους μελετητές του έργου, προϋπολογίζονταν στο ποσό των 2.470.000 δραχμών.

Αν επιχειρήσουμε να εκτιμήσουμε την σημερινή αξία του ποσού αυτού, χρησιμοποιώντας ως μονάδα μέτρησης την ισοτιμία της χρυσής λίρας και δραχμής στα μέσα της δεκαετίας του 1960 και την αντίστοιχη σημερινή καταλήγουμε στο ποσό των 1.410.000 Ευρώ (480.457.500 δρχ.)

Η νέα Αγορά κτίστηκε στη θέση της παλιάς, που στους παλαιότερους ήταν γνωστή ως το «σκεπαστό». Το

«σκεπαστό» αποτελούνταν από δύο παράλληλα επιμήκη κτίρια, που επικοινωνούσαν μεταξύ τους. Ήταν διαμπερή και διέθεταν από δύο εξόδους – εισόδους το καθένα. Η στέγη τους ήταν εξ' ολοκλήρου κατασκευασμένη με λαμαρίνες. Λειτουργούσε ως κλειστή Αγορά, που σημαίνει πως η εξυπηρέτηση του καταναλωτικού κοινού γίνονταν στο εσωτερικό της, όπου και φιλοξενούνταν το σύνολο σχεδόν των κρεοπωλείων, οπωρολαχανικών και ιχθυοπωλείων της ευρύτερης περιοχής (στα πρότυπα των αντίστοιχων Αγορών, άλλων μεγάλων πόλεων). Η παλαιότητα του κτιρίου από τη μία και η μη ικανοποίηση των όρων υγιεινής από την άλλη, υποχρέωσε τις δημοτικές Αρχές να προσανατολιστούν στη δημιουργία μιας νέας σύγχρονης Αγοράς, της οποίας η λειτουργία θα ανταποκρίνονταν με τον καλύτερο τρόπο στις σύγχρονες απαιτήσεις.□

Οι επαφές, οι διεργασίες και οι τελικές αποφάσεις για την κατασκευή της Δημοτικής Αγοράς ξεκίνησαν στις αρχές της δεκαετίας του '60 (Δήμαρχοι : Σταυρίδης, '59 – '62, Μουταφτσής '62 – '64) και ολοκληρώθηκαν το 1965 (Ανδρέου, '64 – '67), όταν και μπήκαν τα θεμέλια του νέου έργου. Τα έργα ανοικοδόμησης κράτησαν τρία χρόνια και η Αγορά παραδόθηκε στους πρώτους Σερραίους ενοικιαστές της στα τέλη του '68 (Βασιλείου, '67 – '69). Για την παράδοση, όμως και τη λειτουργία της Αγοράς θα αναφερθούμε εκτενέστερα στη συνέχεια.

Η όλη διαδικασία ανέγερσης της Δημοτικής Αγοράς, βρίσκεται αποτυπωμένη σε δύο μεγάλους φακέλους που «φιλοξενούνται» στα ΓΑΚ (Γενικά Αρχεία του Κράτους). Εδώ να τονίσουμε, παρότι δεν είναι του άμεσου ενδιαφέροντος αυτού του κειμένου, πως η δουλειά που γίνεται στο χώρο αυτόν είναι πραγματικά εξαιρετική. Χάρis στις άοκνες προσπάθειες του κ. Γιάννη Τσαρουχά, ένα σημαντικό κομμάτι της ιστορίας του τόπου μας (πολλές φορές παραπεταμένο από τις ίδιες τις υπηρεσίες στα αζήτητα) βρίσκεται στη διάθεση του κάθε ενδιαφερόμενου.

Στους φακέλους, λοιπόν, τους οποίους και ανατρέξαμε (με τη συνδρομή του κ. Τσαρουχά) βρίσκονται καταχωρημένα όλα τα έγγραφα, καθώς και το σύνολο της αλληλογραφίας με τα αρμόδια υπουργεία και τις υπηρεσίες, που αφορούν στο ιστορικό της ανέγερσης της νέας αγοράς. Επειδή η αποδελτίωση αυτού υλικού θα προϋπόθετε πλήρη απασχόληση πολλών ημερών, θα περιοριστούμε στην κατάθεση τριών μόνον εγγράφων που δίνουν με ενδεικτικό τρόπο το ξεκίνημα και το τέλος της διαδικασίας για την ανέγερση της αγοράς.

□

1ο έγγραφο□

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ□ □ □

Οι υπογεγραμμένοι **Νικόλαος Μουταφτσής**, Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Σερρών και Πρόεδρος της επιτροπής δια την μελέτην της Δημοτικής Αγοράς, **Γεώργιος Μόσχου**, **Ν. Νικολάου**, Δημοτικοί Σύμβουλοι μέλη της ως άνω επιτροπής και **Αλ. Δεσποτίδης**, Πολιτικός Μηχανικός μέλος ωσαύτως της ως άνω επιτροπής συνήλθομεν σήμερον την 10ην Ιουλίου 1962 ημέραν της εβδομάδας Τρίτην ώραν 8ην εσπερινήν εν τω Δημοτικώ καταστήματι με θέμα:

Παραλαβή των αποσταλέντων Προσχεδίων της Δημοτικής Αγοράς εκπονηθέντων από των αρχιτεκτόνων κ.κ. Μουτσόπουλου – Θ. Αργυρόπουλου – Μαίρης Αργυρόπουλου.

Επί του ως άνω θέματος η επιτροπή εξέτασεως τα ως άνω προσχέδια, τα οποία προβλέπουνι Υπόγειον Αγοράν εξ εξήκοντα δύο καταστημάτων και βοηθητικών χώρων και όροφον εξ ένδεκα χώρων Γραφείων – Αιθούσης, ων η λειτουργία προφανώς ευχερής και απλή, προβλεπομένης εσωτερικής οδού δια κυκλοφορίαν φορτηγών αυτοκινήτων μονής τροχιάς, ανέτου κλιμακοστασίου τοποθετημένου εις το εσωτερικόν της αγοράς, φωτισμού αρτίως μελετημένου, εξωτερικής δε μορφής συμφώνως προς το σύγχρονον πνεύμα μη παραλειφθέντος Βυζαντινού τινός τόνου διά της προβλεπομένης κυλινδρικής μορφής απολύτως εναρμονισθέντος προς το όλον συγκρότημα και το ιστορικόν παρελθόν των Σερρών, κρίνει ταύτα ως απολύτως ικανοποιητικά επαινούσα τους

Κώστας Χ. Πασχάλης

Δημοτική Αγορά: Χώρος ζωντανής ιστορικής μνήμης της πόλης μας

συντάξαντες δια την μνημειακήν των μελέτην και εισηγείται την έγκρισήν των από του Δημοτικού Συμβουλίου δια τα περαιτέρω.

Γίνεται μνεία των αποσταλέντων τριών σειρών Προσχεδίου εκ πέντε σχεδίων έκαστης σειράς, ήτοι : 1) Κάτοψιν Ισογείου, 2) Κάτοψιν ορόφου, 3 και 4) όψεις και 5) Τομαί ως ως ενός προπλάσματος (μακέτα).□

□

2ο έγγραφο

Σέρραι τη 22-8-1962

□

Προς

**το Υπουργείον Δημοσίων Έργων
Τμήμα Αρχιτεκτονικόν**

ΑΘΗΝΑΣ□

ΘΕΜΑ: Προσχέδια Δημοτικής Αγοράς□

Λαμβάνομεν την τιμήν να υποβάλωμεν:□

□□ 1. Προσχέδια ανεγέρσεως κτιρίου ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΑΓΟΡΑΣ της πόλεως...

□□ 2. Αντίγραφον της υπ' αριθ. 5/1/1962 αποφάσεως του Δημοτικού Συμβουλίου

□□ 3. Εισηγητικήν Έκθεσιν της αρμόδιας Επιτροπής Σχεδίου Πόλεως

□□ 4. Συμφωνητικόν εκπονήσεως Αρχιτεκτονικής μελέτης, προσχεδίου κ.λ.π. μεταξύ του Δημάρχου Σερρών και των αρχιτεκτόνων.

Παρακαλούμεν όπως τα ανωτέρω ΠΡΟΣΧΕΔΙΑ και η όλη μελέτη του έργου τεθή υπόψει του αρμοδίου Αρχιτεκτονικού Τμήματος προς έλεγchon, θεώρησιν και επιστροφήν□

Ο

Δημαρχών□

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΤΖΗΪΑΚΩΒΟΥ

□

Το ενδιαφέρον, κυρίως, της εισηγητικής έκθεσης βρίσκεται στην περιγραφή των προσχεδίων της νέας Αγοράς, που σύμφωνα με τα μέλη της επιτροπής χαρακτηρίζονται ως απολύτως ικανοποιητικά, ενώ η μελέτη χαρακτηρίζεται ως μνημειακή που ανταποκρίνεται με τον καλύτερο τρόπο στην ιστορία του τόπου μας.

Στο σημείο αυτό οφείλουμε μια σύντομη αναφορά σ' έναν από τους μελετητές του έργου, που φέρει και την ευθύνη της αρχιτεκτονικής του φυσιογνωμίας, του κ. **Νίκου Μουτσόπουλου**. **Πρόκειται για έναν από τους γνωστότερους Έλληνες αρχιτέκτονες, που διαθέτει πολύ πλούσιο βιογραφικό, μικρό μέρος του οποίου σας παραθέτουμε σε διπλανή στήλη.**

Αυτό που αξίζει να σημειωθεί είναι πως η περίπτωση της αρχιτεκτονικής παρέμβασης που επιχείρησε στην Δημοτική Αγορά της πόλης μας ο κ. Μουτσόπουλος, έχει ως μοναδικό μέτρο σύγκρισης την αντίστοιχη παρέμβασή του, στο **ίδρυμα Πατριαρχικών Μελετών της Μονής Βλατάδων της Θεσσαλονίκης**.

Και στις δύο περιπτώσεις κυρίαρχο στοιχείο είναι οι μεγάλες αψίδες που «σκεπάζουν» τα οικοδομήματα, οι

Κώστας Χ. Πασχάλης

Δημοτική Αγορά: Χώρος ζωντανής ιστορικής μνήμης της πόλης μας

οποίες και παραπέμπουν ευθέως στη Βυζαντινή τεχνοτροπία, στην οποία άλλωστε θήτευσε επί μακρόν και με μεγάλη επιμονή ο κ. Μουτσόπουλος. Το πιθανότερο για την περίπτωση της Μονής είναι πως μετέφερε ελαφρώς τροποποιημένη την αρχική σχεδιαστική αντίληψη που διέκρινε το σχέδιο που εκπόνησε για τη Δημοτική Αγορά των Σερρών. Αυτό επιβεβαιώνεται και από τη μαρτυρία του ίδιου (σε τηλεφωνική επικοινωνία που είχαμε μαζί του) καθώς και από το ότι και τα δύο έργα άρχισαν να οικοδομούνται την ίδια ακριβώς χρονιά (1965), που σημαίνει πως οι προμελέτες είχαν κατατεθεί στην ίδια περίπου χρονική περίοδο.

Η αποτίμηση της συγκεκριμένης δουλειάς του, σαφώς και δεν είναι αρμοδιότητά μας. Εξάλλου και να το επιθυμούσαμε θα ήταν εξαιρετικά δύσκολο αφού είναι χαρακτηριστικό πως στην πολύ πλούσια βιβλιογραφία του ίδιου του κ. Μουτσόπουλου δεν καταφέραμε να βρούμε την οποιαδήποτε αναφορά για αυτές τις δύο αρχιτεκτονικές του παρεμβάσεις.

Το βέβαιο όμως είναι πως η Δημοτική Αγορά, ως ενιαίο σύνολο, συνιστά ένα εμβληματικό κτίριο, ίσως το μοναδικό με τα παραπάνω χαρακτηριστικά σ' όλη την Ελλάδα, που αξίζει αναμφισβήτητα της προσοχής μας.

Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται και από την εικόνα της αρχικής μακέτας, όπου και αποτυπώνεται με καθαρότητα το μέγεθος και ο όγκος της. Τη μακέτα αυτή την παρουσιάζουμε σε δύο μορφές: η πρώτη, όπως ήταν στην αρχική της μορφή και η δεύτερη, επιχρωματισμένη (ώστε να αποδοθεί καλύτερα η αρχιτεκτονική της φυσιογνωμία).

Η (επίσημη) παραλαβή του έργου

□

3ο έγγραφο

Εν Σέρραις τη 17/6/1970

Περίληψις: Γνωστοποιείται το πέρας των εργασιών του έργου «Ανέγερσις Νέας Δημοτικής Αγοράς Σερρών» (1ον Στάδιον εργασιών)

Προς □

Τον κ. Νομάρχη Σερρών □

Ενταύθα □

*Λαμβάνομεν την τιμήν να γνωστοποιήσωμεν υμιν ότι επερατώθη τα εν έτι επικεφαλίδι έργον εκτελεσθέν εργολαβικώς υπό του Παύλου Κούστα Εργολάβου Δ.Ε. και ότι ως μέλος του Δημοτικού Συμβουλίου δια την επιτροπήν του ως άνω έργου έχει ορισθή ο Δημοτικός Σύμβουλος κ. **Ιωάννης Μωϋσιάδης**.* □

Ο

Δήμαρχος Σερρών

ΔΗΜ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ

□

Επισήμως και στη βάση του παραπάνω εγγράφου, η νέα Δημοτική Αγορά παραδόθηκε το 1970. Όμως η προς χρήση παράδοση της Αγοράς πραγματοποιήθηκε στα τέλη του 1968. Πρόκειται για την πάγια τακτική, αυτή της ετεροχρονισμένης παραλαβής που ακολουθούν οι εκάστοτε Δημοτικές Αρχές όταν πρόκειται να παραλάβουν μεγάλα έργα. □

□

Εγκατάσταση των πρώτων ενοικιαστών της Αγοράς

□

Σύμφωνα με την προφορική μαρτυρία του κ. Γιώργου Μαντιού, κρεοπώλη, που υπήρξε ένας από τους πρώτους που ενοικίασαν κατάστημα στην Αγορά (το οποίο και διατηρεί με την ίδια επαγγελματική ιδιότητα μέχρι και σήμερα), η πρώτη εγκατάσταση των ενοικιαστών της έγινε στα τέλη του 1968 για να ολοκληρωθεί μέσα στην επόμενη χρονιά.

Με προτροπή της Δημοτικής Αρχής η ενοικίαση των καταστημάτων έγινε με γνώμονα την δημιουργία μιας κλειστής αγοράς κρεάτων και ψαριών, της οποίας η λειτουργία θα εξασφάλιζε τους όρους εξυπηρέτησης του καταναλωτικού κοινού και φυσικά αυτούς της υγιεινής.

Η συνέχεια βέβαια θα αποδειχθεί διαφορετική των αρχικών προθέσεων (όπως άλλωστε συμβαίνει μονίμως στη χώρα μας). Κατόπιν έντονων πιέσεων των κρεοπωλών που είχαν πάρει το σύνολο, σχεδόν των καταστημάτων που είχαν «πλάτη» στην Πλατεία Εμπορίου και με πρόσχημα τον αθέμιτο ανταγωνισμό σε βάρος τους από την λειτουργία άλλων κρεοπωλείων που παρέμεναν στη γύρω περιοχή, η Δημοτική Αρχή αναγκάστηκε να «ανοίξει» τη βόρεια πλευρά της Αγοράς δίνοντας στους καταστηματάρχες πρόσοψη την Πλατεία.

Αυτό αποδυνάμωσε εξ' αρχής το πλαίσιο λειτουργίας της, αφού εντέλει υποβάθμισε την αξία των καταστημάτων που ήταν στο εσωτερικό της. Έτσι ενώ ενοικιάστηκαν όλα τα καταστήματα που «έβλεπαν» έξω (αλλά και μέσα, αφού διέθεταν πλέον δύο εισόδους), από αυτά που βρισκόταν στο εσωτερικό της και δη στην νότια πλευρά της ενοικιάστηκαν δύο μόνον καταστήματα τα οποία και λειτούργησαν ως ψαράδικα ενώ στη συνέχεια προστέθηκε η λειτουργία μίας ταβέρνας. Τα υπόλοιπα καταστήματα μετατράπηκαν με το πέρασμα του χρόνου σε αποθήκες που εξυπηρετούσαν τους καταστηματάρχες ή τις επί μέρους ανάγκες του Δήμου. Η εικόνα αυτή όχι μόνον καταστρατηγούσε τους αρχικούς σχεδιασμούς της Δημοτικής Αρχής, αλλά δυστυχώς για το μέλλον της Αγοράς, καθόρισε εντέλει και τη τελική της φυσιογνωμία, αυτή που μέχρι και σήμερα μπορούμε να διακρίνουμε.

Έτσι ένα ακόμη μεγάλο στοίχημα, ίσως το μεγαλύτερο μεταπολεμικά, για τη δημιουργία μιας πρότυπης Δημοτικής Αγοράς, με προδιαγραφές σύγχρονες και αποδοτικές, θα χάσει τον αρχικό του προσανατολισμό για να μεταπέσει σε έναν χώρο που απλώς θα «φιλοξενεί» για δεκαετίες καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος.

Βέβαια για να επανέλθουμε στην μαρτυρία του κ. Μαντιού, η κατασκευή της νέας Δημοτικής Αγοράς, που τουλάχιστον στο ξεκίνημά της θεωρήθηκε ένα πραγματικό «κόσμημα» για την πόλη, ανέβασε κατακόρυφα την αγοραστική κίνηση στην Πλατεία Εμπορίου, καθιστώντας την έναν από τους δυναμικότερους άξονες διακίνησης αγαθών.

Χαρακτηριστικό των νέων δεδομένων που δημιουργούσε η νέα Δημοτική Αγορά ήταν και τα ενοίκια που κατέβαλαν οι ενοικιαστές της Αγοράς (στην αρχή τουλάχιστον), το ύψος των οποίων ξεπερνούσε κατά πολύ αυτά των καταστημάτων της γύρω περιοχής. Εξίσου χαρακτηριστικό είναι πως ο υψηλός κύκλος εργασιών που δημιουργούνταν από το καταναλωτικό κοινό που συνέρεε στην Αγορά, μετέφερε έναν μεγάλο όγκο οικονομικών δραστηριοτήτων στη γύρω περιοχή, συμβάλλοντας έτσι στη σταδιακή αναβάθμισή του.

Σταδιακά, βέβαια και με ευθύνη πρωτίστως των Δημοτικών Αρχών (αλλά και των ίδιων των ενοικιαστών), η Δημοτική Αγορά αφέθηκε στο έλεός της. Η μόνη ουσιαστική παρέμβαση αισθητικού κυρίως χαρακτήρα ήταν αυτή που επιχειρήθηκε επί δημαρχίας του κ. Γεωργούλα. Για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια το κτίριο γνώρισε μια πρώτη ουσιαστική συντήρηση. Μάλιστα με την λειτουργία στον ανώγειο χώρο Πνευματικού Κέντρου και δημιουργίας χώρων πολλαπλών δραστηριοτήτων, η Δημοτική Αγορά έγινε και πάλι σημείο αναφοράς, χωρίς όμως αυτό να αφορά στις επί μέρους επαγγελματικές της χρήσεις που παρέμεναν ως είχαν.

Σήμερα η Αγορά έχει περιέλθει στο μεγαλύτερό της μέρος σε άθλια κατάσταση που προβληματίζει όχι μόνον

Κώστας Χ. Πασχάλης

Δημοτική Αγορά: Χώρος ζωντανής ιστορικής μνήμης της πόλης μας

τους δημότες, αλλά και όσους από τους καταστηματάρχες έχουν απομείνει. Την παραπάνω δυστυχώς κατάσταση ανέχονται (αν δεν την πριμοδοτούν) και οι ίδιες οι Δημοτικές Αρχές, προσβλέποντας την πλήρη απαξίωσή της, ώστε ανενόχλητα να προχωρήσουν στην κατεδάφισή της.

Φυσικά ουδείς εξ' αυτών που διοικούν αυτόν τον τόπο έχουν προβληματιστεί έστω και στο ελάχιστο για το αν και κατά πόσο θα μπορούσαν μέσα από κάποιο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων να αντλήσουν πόρους για την εκ βάθρων αναπαλαίωση του οικοδομήματος. Προσβλέποντας στη λύση της αυτοχρηματοδότησης (παραχώρηση εν λευκώ δημοτικής περιουσίας σε ιδιώτη με πλήρη αποδοχή των δικών του όρων) εγκαταλείπουν ένα ακόμη κομμάτι της ιστορικής κληρονομιάς της πόλης μας, στο όνομα της «αξιοποίησης» με τη δημιουργία ενός αμφίβολης σκοπιμότητας και αισθητικής εμπορικού κέντρου.

Τη στιγμή που στην Ευρώπη, στην οποία μονίμως απευθυνόμαστε όταν διεκδικούμε επιδοτήσεις, κάθε κτίριο δημοσίου ενδιαφέροντος που εκφράζει με εμβληματικό τρόπο συγκεκριμένες ιστορικές περιόδους τυγχάνει της άμεσης φροντίδας και προσοχής τους, εμείς κινούμαστε ακόμη με τη λογική της «μπουλντόζας» και αντιπαροχής. **«Όλα με το μαχαίρι».**